

Sygn. akt X Ga 351/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 września 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział X Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Leszek Guza

po rozpoznaniu w dniu 15 września 2015 roku w Gliwicach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) S.A. w T.

przeciwko D. T.

o zapłatę

w postępowaniu uproszczonym

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 25 maja 2015 r.,

sygn. akt VII GC 2310/14

1. oddala apelację;
2. zasądza od powódki na rzecz pozwanego kwotę 300 (trzysta) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.

SSO Leszek Guza

Sygn. akt X Ga 351/15

UZASADNIENIE

Apelację powódki od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 25 maja 2015 r. wydanego w postępowaniu uproszczonym uznano za nieuzasadnioną.

Zgodnie z art. 50510 § 1 i 2 k.p.c. apelację wniesioną od wyroku wydanego w postępowaniu uproszczonym rozpoznano na posiedzeniu niejawnym w składzie jednoosobowym.

Zgodnie z art. 505 13 § 2 k.p.c., jeżeli Sąd II instancji nie prowadzi postępowania dowodowego, uzasadnienie wyroku powinno zawierać jedynie wyjaśnienia podstawy prawnej wyroku z przytoczeniem przepisów prawa.

W apelacji podniesiono zarzuty naruszenia prawa materialnego a to art. 65 § 1,2 k.c.

Sąd Okręgowy zważył :

Apelacja była nieuzasadniona, nieuzasadnione są bowiem zarzuty apelacji.

Wprawdzie słusznie podnosi strona powodowa, że zgodnie z treścią art. 65 k.c. w umowach należy raczej badać jaki był zgodny zamiar stron i cel umowy, aniżeli opierać się na ich dosłownym brzmieniu, ale tak dokonana wykładnia nie może jednak pomijać zwerbalizowanej treści umowy ani prowadzić do wyników z nią wprost sprzecznych.

Artykuł 65 § 2 k.c. stanowi co prawda, że w umowach należy raczej badać, jaki był zgodny zamiar stron i cel umowy, aniżeli opierać się na jej dosłownym brzmieniu, tym niemniej przy wykładni umów zawartych w formie pisemnej między przedsiębiorcami w pierwszej kolejności należy kierować się językowymi regułami znaczeniowymi. Dopiero jeżeli złożone oświadczenia są niejasne, to sięgnąć należy do okoliczności towarzyszących ich złożeniu, a w odniesieniu do woli stron, ich zamiarów i celów, które stwierdzone być mogą pozadokumentowymi środkami dowodowymi. Przy umowach zawartych na piśmie, wykładnia nie może jednak pomijać jej zwerbalizowanej treści ani prowadzić do wyników z nią sprzecznych (wyrok SA w Warszawie 21 stycznia 2014 r., VI ACa 1358/13, LEX nr 1438317).

W przypadku dokonywania interpretacji umów sam ustawodawca wprost przyznał prymat subiektywnej metodzie wykładni, która ma pozwolić na ustalenie znaczenia, jakie obie strony nadawały składanemu oświadczeniu woli w momencie jego wyrażania, a nie z chwili dokonywania wykładni. Uzasadnione jest to charakterem umów jako czynności prawnych, do dokonania których niezbędna jest zawsze zgodna wola (consensus) stron. Oznacza to, że argumenty językowe (gramatyczne) muszą ustąpić argumentom odnoszącym się do woli stron, ich zamiaru i celu. Pomimo to prawidłowa, pełna i wszechstronna wykładnia umowy nie może zupełnie pomijać treści zwerbalizowanej na piśmie, bowiem napisane sformułowania i pojęcia, a także semantyka i struktura aktu umowy są jednym z istotnych wykładników woli stron, pozwalają ją poznać i ocenić. Wykładnia umowy nie może zatem prowadzić do stwierdzeń w sposób oczywisty sprzecznych z zapisaną jej treścią. Sens oświadczeń woli ujawnionych w postaci pisemnej, czyli wyrażonych w dokumencie, ustala się, przyjmując za podstawę wykładni przede wszystkim tekst dokumentu (wyrok SA w Szczecinie 9 maja 2013 r., I ACa 78/13, LEX nr 1381561).

Dlatego słusznie uznał Sąd Rejonowy, że wobec jasnej treści § 11 umowy nie ma podstaw do dokonywania jej interpretacji w sposób jawnie sprzeczny z zapisaną treścią. Słusznie wskazał ten Sąd na fakt prowadzenia przez cedentów, którzy przygotowali treść umowy, profesjonalnej działalności w zakresie najmu i związany z tym wymóg należytej staranności w prowadzonych działaniach.

Dlatego zarzuty apelacji nie mogły odnieść zamierzonego skutku.

Biorąc powyższe pod uwagę, zgodnie z art. 385 k.p.c. apelację oddalono.

O kosztach postępowania przed Sądem drugiej instancji orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. przyznając pozwanemu zwrot kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

SSO Leszek Guza